

[Gade]

fordi de mener, det ligger bedst, hvor det ligger, nemlig i EF.

Men det er da også en melding at give til Østeuropa, at de kan banke på døren – og så kan de måske få lov til at høre, hvad vi har snakket om, og komme med til et eftermøde, og så kan det være, de får lov til – i bedste tilfælde – at kopiere de ordninger. Det er ikke den melding, vi mener der skal gives til Østeuropa. Det skal være en melding på lige fod. Det er hovedtanken, og det forstod jeg fru Birte Weiss var enig i.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi i de fortsatte drøftelser i Markedsudvalget får fundet ud af, om denne hovedtanke måske alligevel havde lidt større opbakning end kun fra S og SF. Jeg bemærkede da i hvert fald fru Elisabeth Arnolds slutkonklusion, som var, at der nok i løbet af nogen tid skulle vedtages noget, der minder om dette forslag. Det synes jeg da var forholdsvis flot, for dette er kun et beslutningsforslag. Så skulle det udarbejdes i konkret form, og det kunne vi hurtigt gøre, hvis vi havde været enige. Nu skal vi bruge lidt længere tid og se, om vi ikke kan blive enige, så Danmark kan fremsætte dette forslag.

Det er jo ikke sådan, at fordi vi har vedtaget et beslutningsforslag, så er det vedtaget i Europa. Hvis vi vedtog beslutningsforslaget, blev det fremført af den danske regering i de fremtidige forhandlinger om, hvordan Europa skal se ud. Men jeg siger altså tak for fru Elisabeth Arnolds slutkommentar.

Så er der temaet om bureaukrati, som vi også hørte. Jeg giver ikke fem flade øre for det. Jeg gad vide, hvem i et eller andet ministerium, der har fundet på, at dette forslag skal afvises med den begrundelse. Så kunne man afvise alt det samarbejde, Danmark deltager i, de halvårige møder, undervisningsministeren deltager i i EF. Det er jo det samme møde, vi flytter, det er det samme møde, som undervisningsministeren skal til. Der er hverken mere eller mindre bureaukrati i dette end i det eksisterende, det er blot gjort åbent, det er en ny koncept, det drøftes i. Man kan endda sige, at det vil give lidt mindre bureaukrati, end hvis vi skal til at samarbejde 2–3 steder, fordi man så bagefter skal forhandle særskilt med Østeuropa. Så hele dette argument om ekstra bureaukrati er det rene sludder og vrøvl.

Jeg vil sige til undervisningsministeren, at det ikke er et ekstra apparat i den forstand, det

er de møder, som undervisningsministeren tager til, der bliver flyttet, og så bliver der nogle få ting tilbage, som skal afgøres af EF-landene alene. Resten afgøres af flere lande – andre end EF-landene – på samme ministermøder. Hvis det samme kan opnås ved, at ministermøder i EF ændrer karakter, at undervisningsministrene sidder sammen med EFTA-landene og landene fra Østeuropa i fælles møder, og at det er EF, der ændrer sig, således at EF tilpasser sig denne Eureka-model, så synes vi også, det er interessant. Det ville glæde os, for så havde vi nået det mål, der er med konstruktionen. Men vi går ikke ind for, at EF-landene skal sidde og vedtage det først, og derefter skal de andre komme og få lov til at tilslutte sig det. De skal være med i beslutningsprocessen.

Så havde undervisningsministeren nogle betragtninger omkring Eureka-modeller. Jeg er helt enig i beskrivelsen af det store Eureka. Det, vi sammenligner med, er audiovisuel Eureka, det er Miterrands projekt, som han udkastede engang – og fordi han hedder Miterrand, sagde man altså ja til det. Det var såmænd en akkurat lige så bureaukratisk model som denne, det er nemlig samme konstruktion, for det er den model, vi har bygget på.

Jeg skal sige til fru Birte Weiss, at jeg også var glad for betragtningerne om, at hele tankegangen i forslaget om, at grunduddannelserne skal med, er vigtig. Jeg tror, det er vigtigt, når vi skal have drøftelser i Europas lande om uddannelser, at det er på det brede niveau, og at alle landene er med. Efter min opfattelse er det sådan, at Romtraktaten faktisk sætter grænser for, hvad der kan drøftes inden for Romtraktatens grundlag, og alene af den grund er det ikke det sted, det skal ske. Også af andre grunde går vi ikke ind for, at det er dér, det skal ske. Vi ønsker, at også andre lande inddrages.

Fru Eva Møller var inde på, at eksamensbeviser skulle anerkendes i mange lande og altså også i andre lande end EF-medlemslandene. Jamen så skal vi jo have sådan en konstruktion, så må fru Eva Møller jo være enig med fru Elisabeth Arnold i, at på et tidspunkt får vi sådan en konstruktion. Ellers kan jeg ikke forstå fru Eva Møllers indlæg.

Fru Hanne Severinsen taler om, at vi skal satse bredt. Det er fuldstændig SF's intention. Det er ikke dér, uenigheden opstår. Det, der altså er uenighed om i debatten her, er, om den nuvæ-